

9 786162 844317
ราคา 95 บาท

แสงแดด

บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด

320 ซอยลาดพร้าว 94 (ทาวน์ อิน ทาวน์)

แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์ 0-2934-4414 ต่อ 102-110 โทรสาร 0-2538-1499, 0-2934-4415

e-mail : marketing@sangdad.com www.sangdad.com

ยาพระพุทธรเจ้า
หน้าปัสสาวะ
เป็นยารักษาโรค
(ฉบับเพิ่มเติม)

แสงแดด

ชุดธรรมชาติบำบัด

ยาพระพุทธรเจ้า หน้าปัสสาวะ เป็นยารักษาโรค (ฉบับเพิ่มเติม)

นิดดา หงษ์วิวัฒน์

ยาพระพุทธเจ้า

น้ำปลาสาวะ เป็นยารักษาโรค

(ฉบับเพิ่มเติม)

นิดดา หงษ์วิวัฒน์

แสงแดด

สำนักพิมพ์แสงแดด

**ยาพระพุทธเจ้า
ห้าปัสสาวะเป็นยารักษาโรค
(ฉบับเพิ่มเติม)**

ผู้เขียน นิดดา หงษ์วิวัฒน์

ภาพประกอบ แป้ง

ISBN 978-616-284-431-7

พิมพ์ครั้งที่ 6 มกราคม 2556

จำนวนพิมพ์ 5,000 เล่ม

ราคา 95 บาท

สงวนลิขสิทธิ์เรื่องและภาพโดย © บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด
ห้ามลอกเลียนหรือนำภาพไปใช้ไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ นอกจากได้รับอนุญาต

กรรมการผู้จัดการ นิดดา หงษ์วิวัฒน์

ผู้จัดการทั่วไป น่าน หงษ์วิวัฒน์

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด ปราณี พงษ์พันธ์

บรรณาธิการศิลป์ ตุลย์ หงษ์วิวัฒน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการศิลป์ ดุจดดี ขมบุญ

ศิลปกรรม นุชนาถ ทวีทรัพย์

บรรณาธิการต้นฉบับ อานินทร์ ทิพย์วงศ์

ฝ่ายผลิต นภากร ขำชัยภูมิ, กนกวรรณ สอนสุคนธ์

แยกสี บริษัท สุนทรฟิล์ม จำกัด โทร. 0-2216-2760-8

พิมพ์ที่ บริษัท จี.พี.ไซเบอร์พริ้นท์ จำกัด โทร. 0-2731-1155-60

เจ้าของและจัดจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด

320 ลาดพร้าว 94 (ทาวน์ อิน ทาวน์) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กทม. 10310

สั่งซื้อหนังสือติดต่อฝ่ายการตลาด โทร. 0-2934-4414 ต่อ 102-110

แฟกซ์ 0-2538-1499, 0-2934-4415 e-mail : marketing@sangdad.com

ติดต่อฝ่ายบรรณาธิการสำนักพิมพ์ โทร. 0-2934-4414 ต่อ 404-405

แฟกซ์ 0-2538-7576 e-mail : sdbooks@sangdad.com

คำนำสำนักพิมพ์

“ธรรมชาติบำบัด” คือขบวนการรักษาที่ไม่เบียดเบียนร่างกาย ไม่ทำร้ายร่างกาย ต้องพุงร่างกายให้เป็นไปอย่างนุ่มนวล เป็นธรรมชาติ แบบวิถีธรรมชาติองค์รวม ปรับสมดุลร่างกาย พื้นฟูสุขภาพและจิตใจ ทำให้ร่างกายกลับคืนสู่ความแข็งแรง ร่างกายนั้นเองจะทำหน้าที่เยียวยา รักษาโรคต่างๆที่เราเป็น เป็นการรักษาที่ต้นเหตุ รักษาแบบยั่งยืน หายป่วยแบบถาวร ได้ร่างกายที่แข็งแรงกลับคืนมา

“น้ำปัสสาวะ” เป็นยาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสให้บรรดา ภิกษุ พุทธสาวกทั้งหลาย ที่ต้องไปอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ให้ “ฉัน” รักษา โรค แม้คำตรัสนั้นยังคงดำรงอยู่ใน “นิสสัย 4” ที่พระนวกะ (พระบวช ใหม่) จะต้องรับไปปฏิบัติในวันอุปสมบท หลังจากครองผ้ากาสาฬหพัสดุ (ผ้าเหลือง) แล้ว เป็นครั้งแรก

“ยาพระพุทเจ้า : น้ำปัสสาวะเป็นยารักษาโรค” ได้พิมพ์ออกมาเป็นเล่มเล็กแล้ว พิมพ์ครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 ได้รับการตอบรับด้วยดีมาก จากผู้ที่ลองนำไปปฏิบัติจริง จึงมีการตีพิมพ์ ครั้งที่ 2-3-4 และ 5 ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2555 เหตุที่ต้องมีการ พิมพ์ฉบับ “เพิ่มเติม” นี้ ก็เพราะว่า

ผู้อ่านบอกว่าตัวหนังสือเล็กเกินไป ไม่เหมาะกับผู้ป่วย และผู้สูงอายุ หนังสือเล่มเล็กมาก ทำให้เปิดอ่านลำบาก

ประกอบกับทางผู้เขียนมีข้อมูลเพิ่มเติม ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อผู้อ่านเข้ามา ในประเด็นสำคัญๆหลายเรื่องราว เช่น การทำ “โฮเมโอพาตี” เป็นยาจากน้ำปัสสาวะ เป็นต้น มีประเด็นคำถามที่ น่าสนใจ 50 ข้อ รวมอยู่ในนี้เช่นกัน ผู้เขียนจึงต้องเขียน “เพิ่มเติม” ทางสำนักพิมพ์จึงภูมิใจเสนอ หนังสือ “ยาพระพุทเจ้า : น้ำปัสสาวะ เป็นยารักษาโรค” (ฉบับเพิ่มเติม)

สำนักพิมพ์แสงแดด

คำนำจากผู้เขียน

“อโรคยาปรมาลาภา” ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ คำกล่าวนี้เป็นคำกล่าวของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธองค์ทรงกล่าวตอบคำถามของเด็กน้อยเจ้าปัญญา ผู้มีอายุเพียง 7 ขวบเท่านั้น เรื่องก็มีอยู่ว่า

ในครั้งพุทธกาล ณ เมืองสาวัตถี ยังมีเด็กน้อยเจ้าปัญญาอายุ 7 ขวบ อยู่คนหนึ่ง วันหนึ่งเด็กน้อยคนนี้ก็ถามปัญหาบิดาว่า “หนทางแห่งประโยชน์นั้นมีประการใด” บิดาตอบไม่ได้ ได้ปรารภขึ้นว่า

“ในโลกคือหมู่สัตว์ทั้งหลาย เบื้องบนจนจรดภวคัพพรหม เบื้องล่างต่ำลงไปจนถึงอเวจี ไม่มีบุคคลใดอาจตอบปัญหานี้ได้ มีแต่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นสัพพัญญูเท่านั้น จึงจะตอบปัญหานุตรของเราได้”

บิดาจึงจัดดอกไม้ธูปเทียน นำบุตรไปวัดพระเชตุวันมหาวิหาร เพื่อไปกราบพระพุทธรูป ครั้นเมื่อกราบเสร็จแล้ว เด็กน้อยนั้นก็ถามปัญหากับพระพุทธรูป พระพุทธรูปทรงแย้มพระโอษฐ์ แล้วกล่าวว่า เด็กน้อยคนนี้เคยถามปัญหาเช่นนี้กับพระพุทธรูปมาก่อนในอดีตชาติ

“อันหนทางแห่งประโยชน์นั้น ประกอบกัน 6 ทาง คือ

1. ความไม่มีโรค เป็นธรรมอย่างยอดเยี่ยม เป็นธรรมที่สำคัญที่สุดของธรรมทั้ง 6 นี้ เพราะบุคคลผู้ไม่มีโรคเท่านั้น ทรัพย์ที่ยังไม่ได้มาก็จะสามารถแสวงหามาได้ ทรัพย์ที่มีอยู่แล้วก็สามารถเพิ่มพูนได้ ทรัพย์ของตนก็ยังประโยชน์แก่ตนได้ ความตั้งใจทั้งหลาย ความมุ่งมั่นทั้งหลาย ก็จะสมความปรารถนา แม้การปฏิบัติธรรมย่อมลุล่วงไปได้ด้วยดี

2. ศีล ต้องรักษาเป็นจาริตปฏิบัติ ศีลเป็นพื้นฐานของสมาธิ สมาธิเป็นพื้นฐานของสติ สติเป็นพื้นฐานของปัญญา

3. คำสั่งสอนทั้งหลายของบัณฑิต ผู้ถึงพร้อมปรีชาญาณ จะนำมาซึ่งปัญญาแก่ผู้ปฏิบัติตาม

4. ความเป็นผู้ได้สดับตรับฟังมาก ย่อมอาศัยประโยชน์ในโลกนี้ได้ เพราะการตั้งใจฟังผู้รู้ ย่อมเพิ่มพูนความรู้และปัญญา

5. ความประพฤติในสุจริตรธรรม เว้นสุจริตรธรรมเสีย ย่อมได้กัลยาณมิตร ผู้ประพฤติดีย่อมเป็นคนดี คนดีชอบคบหา

6. ความไม่ย่อหย่อน ไม่ย่อท้อ ไม่ถดถอย ยิ่งแต่ความสำเร็จ คือ ความอดทนและความเพียรนั่นเอง”

ดังนั้น “สุขภาพ” จึงเป็นหัวใจในการดำรงชีวิตที่สำคัญของ
คนเรา

สุขภาพ (Health) คือภาวะร่างกายที่ผ่อนคลาย เบาสบายตัว มีทุกขน้อย ทุกอวัยวะกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำงานสอดคล้องประสานกันในทุกระบบทั้งร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ

โรค (Disease) เป็นความเจ็บป่วย อันนำมาซึ่งความรู้สึกไม่สบาย หมดเรี่ยวหมดแรง เจ็บปวดไปตามเนื้อตัว ทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ ย่อมมาจากอวัยวะผิดปกติ จิตผิดปกติ เสียสมดุลในร่างกายจนเกิดทุกขภาวะ

รักษา (Cure) ต้นเหตุของโรคอยู่ที่ไหน ต้องรักษา
ที่เหตุแห่งโรคนั้น ต้องรักษาที่ตัวบุคคล
ไม่ใช่มุ่งเน้นที่ตัวโรค ต้องฟื้นฟูร่างกาย
ให้คืนเข้าสู่สภาวะ ฟื้นฟูจิตใจให้
คืนสู่ความเบิกบาน

สุขภาพ ก็คือ ความไม่
ประมาท โรค ก็คือความประมาท
ในการใช้ชีวิต รักษา ก็คือ คืน
กลับมาสู่ความไม่ประมาทนั่นเอง
ชีวิตของคนเรานั้นขับเคลื่อน

ด้วย “พลังชีวิต” (Vital Force) หรือ

ปราณ ซึ่งพลังชีวิตนี้จะสมบูรณ์ได้ด้วยอากาศ (ลม) น้ำ (น้ำ) ความอบอุ่นในร่างกาย (ไฟ) อวัยวะต่างๆที่แข็งแรง (ดิน)

ความสมบูรณ์ทั้งดิน น้ำ ไฟ ลม ก็มาจากอาหาร อากาศ น้ำ สิ่งแวดล้อม สภาพจิตใจ สภาพร่างกาย トラバドที่ร่างกายรักษาพลังชีวิตที่สมบูรณ์ไว้ได้ トラバドนั้นเราก็จะปกติสุข ไม่มีทุกข์ ไม่มีโรค

พระพุทธองค์ทรงเน้น “มโนกรรม” เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะมโนกรรมก่อสภาวะพลังปราณในร่างกายได้ทันที มโนกรรมดีย่อมก่อพลังที่ดี มโนกรรมไม่ดีก็นำไปสู่ภาวะผิดปกติในร่างกาย แน่แน่นอนจากมโนกรรมก็นำไปสู่ “วจีกรรม” การพูดที่ดีย่อมนำสิ่งที่ดีมาสู่ชีวิต การพูดดีก็มาจากมโนความคิดที่ดี มโนกรรมนำสู่ “กายกรรม” คนเราจะทำอะไรด้วยดี ที่ดี ได้ดีได้ ก็ด้วยมโนกรรมที่ดีเท่านั้น ถ้ามโนกรรมไม่ดี ก็นำไปสู่วจีกรรมและกายกรรมที่รุนแรง เลวร้าย ประทุษร้ายผู้อื่นและประทุษร้ายตนเอง

ดังนั้น “มโนกรรม” ก็คือแหล่งกำเนิดแห่งพลังชีวิตที่สำคัญ

สภาพจิตใจของผู้เจ็บป่วยเป็น “หัวใจ” แห่งการรักษาเยียวยาโรคที่เดียว สำหรับฉันแล้ว จะยึดหลัก “ไม่ 4 ประการ” ที่ได้มาจากหมอเขียว หลักทั้ง 4 ประการนี้ ช่วยให้ใจสงบ เป็นอุเบกขาอย่างมากในยามเจ็บป่วย คือ

ไม่กลัวตาย

ไม่กลัวโรค

ไม่เร่งหาย

ไม่กังวล

ด้วยความปรารถนาดี
นิดดา หงษ์วิวัฒน์

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์

คำนำจากผู้เขียน

ยาพระพุทเจ้า : น้ำปัสสาวะ.....	15
ประสบการณ์ของฉันทันกับน้ำปัสสาวะ.....	29
น้ำปัสสาวะ รักษาเหงือกอักเสบได้ฉันทัน.....	30
น้ำปัสสาวะ ตูยาสามัญประจำตัวฉันทัน.....	35
น้ำปัสสาวะ เป็นยาฉุกเฉิน.....	43
น้ำปัสสาวะ ครีมบำรุงผิวชั้นยอด เครื่องสำอางชั้นดี.....	45
น้ำปัสสาวะมีอะไรดี?.....	53
สารต่างๆในน้ำปัสสาวะ.....	54
สรรพคุณสารสำคัญในน้ำปัสสาวะกับการรักษา.....	56
น้ำปัสสาวะรักษาโรคได้อย่างไร?.....	65
น้ำ (H ₂ O) ไม่ใช่.....	73
คุณสมบัติของน้ำ (H ₂ O) ในน้ำปัสสาวะ.....	75
กลืนรสสีน้ำปัสสาวะ เดือนก๊วยไห้สติ.....	79
การทำยาโสมโอพาที่จากน้ำปัสสาวะ.....	85

การใช้ น้ำปัสสาวะเป็นยา.....	91
น้ำปัสสาวะเป็นยาภายใน (ดื่ม).....	93
น้ำปัสสาวะเป็นยาภายนอก.....	100
น้ำปัสสาวะเป็นน้ำเกลือชั้นเยี่ยม.....	107
อาหารบำรุงน้ำปัสสาวะ.....	115
ประสบการณ์จริงจากการใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรค (หาย).....	127
โรคไตหั่น : โรคภูมิแพ้ระบบทางเดินหายใจ.....	128
โรคภูมิแพ้ชนิดต่างๆ.....	131
โรคปวดประจำเดือน.....	136
โรคผิวหนัง : โรคผิวหนังที่วัยรุ่นกลัว.....	140
โรคตา.....	143
โรคมะเร็ง.....	147
โรคอื่นๆ.....	153
บทผนวก.....	174

คำถาม-คำตอบ เรื่องยาพระพุทธรเจ้า : น้ำปัสสาวะเป็นยารักษาโรค

สรรพคุณน้ำมันเขียว

กาเหติ

บรรณานุกรม

การนำ
อาหาร
อัน
เป็น
ของ
คน

ยาพระพุทธรเจ้า หน้าปัสสาวะ

ในครั้งพุทธกาล ย้อนลงไปกว่า 2,600 ปี (พ.ศ.2555 เป็นปีพุทธ-
ชยันตี พระพุทธศาสนาครบ 2,600 ปี) ความเป็นอยู่ของคนโบราณ
โดยทั่วไปอยู่กับธรรมชาติ มีพืชพันธุ์ธัญญาหารตามธรรมชาติ มีผล-
หมากรากไม้ตามฤดูกาล อาหารการกินทั้งหลายเกิดมาจากแผ่นดิน
พระภิกษุสงฆ์มีวัตรปฏิบัติทั้งแบบอยู่วัด และธุดงค์ไปตามป่าเขา อาศัย
อาหารจากการบิณฑบาต จากผลไม้ในป่า อาศัยน้ำตามห้วยหนอง
คลองบึง ลำธาร แม่น้ำ พระภิกษุต้องเจริญสติ สมาธิ และเป็นผู้คอย
สอนผู้คนให้เจริญสติ รักษาศีล สมาธิ ปัญญา ดังนั้นพระภิกษุสงฆ์จึง
ต้องจาริกไปตามคามนิคมต่างๆเพื่อการนี้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ออกวัตรปฏิบัติแก่พระภิกษุทั้งหลาย เพื่อความเรียบง่ายสมถะ และอยู่รอดปลอดภัยทั้งจากโจรผู้ร้าย และโรคภัยไข้เจ็บ ด้วยการปฏิบัตินิสัย 4 การปฏิบัตินิสัย 4 ดังกล่าวยังคงสืบทอดกันมายาวนาน จนปัจจุบัน ดังปรากฏในคำบอกอนุศาสน์ ที่พระอุปัชฌาย์บอกนิสัย 4 แก่พระบวชใหม่ ในพิธีอุปสมบท ซึ่งพระบวชใหม่ก็จะขานรับว่า “อามะกันเต” เป็นการขานรับเอานิสัย 4 นั้นมาเพื่อการปฏิบัติ ในขณะครองผ้า กาสาวพัสตร์ กล่าวคือ

1. **บิณฑยาโลปโภชนะ** : คือ จันอาหารที่ได้จากการขอเท่านั้น เพื่อฝึกการอ่อนน้อมถ่อมตน ด้วยการเดินเท้าเปล่าออกไปตามชุมชนในยามเช้าตรู่เพื่อบิณฑบาต เป็นการใช้ปลื้มเพื่อออกกำลังกาย และเปิดโอกาสให้ผู้คนฝึกการให้ด้วยใจที่บริสุทธิ์มีศรัทธา เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้ละความตระหนี่ มีโอกาสทำความดี

2. **บังสุกุลจีวร** : คือ ต้องนุ่งห่มด้วยผ้าที่เขาทิ้งแล้ว ตามกองขยะ ตามป่าช้าที่เขาใช้ห่อศพ (ผ้าตราสังข์) ผ้าไม่มีราคา นำมาทำความสะอาด ตัดเย็บแบบเรียบง่าย ใช้ไม่เกิน 3 ผืน เพื่อความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย ที่ไม่อยากปล้นชิงผ้าจีวรไม่มีราคาเหล่านั้น และเป็นการฝึกจิตพระภิกษุไม่ให้ยึดติดกับสมบัติใดๆ แม้แต่ผ้าครองกาย

3. **รุกขมูลเสนาสนะ** : คือ การอาศัยอยู่ตามโคนไม้ ในป่าเขาอย่างสันโดษ เพื่อให้พระภิกษุได้อยู่แต่ลำพัง จิตจะได้สงบ ท่ามกลางความเงียบ เพื่อฝึกสติปัญญา 4 คือ กายานุปัสสนาสติปัญญา จิตตานุปัสสนาสติปัญญา อัมมานุปัสสนาสติปัญญา เวทนानุปัสสนาสติปัญญา ได้โดยง่าย

4. **ปฏิมุตตเกสัช** : คือ ฉันทน้ำปัสสาวะเป็นยา เมื่อยามอาพาธ

เจ็บป่วยด้วยโรคภัยทุกชนิด

น้ำปัสสาวะ ยาของพระพุทธเจ้านั้น พระพุทธองค์ยังได้กล่าวถึงการใช้ยาตัวนี้ในอีกหลายถวาระ ดังพบในพระไตรปิฎก กระจัดกระจายในหลายๆ เล่ม ดังเช่น “บรรพพชิต อาศัยมูตรเน่าเป็นยา เธอพึงทำอุตสาหะในสิ่งนั้นตลอดชีวิต” และ “ยาต้องด้วยน้ำมูตรเน่าจักปรากฏแก่เธอผู้สันโดษ” เป็นต้น

นอกจากนี้ก็มีบอกริวิธีดื่มน้ำปัสสาวะ มีทั้งดื่มได้ทันทีที่ออกจากร่างกาย มีทั้งการนำไปใช้รดองลูกสมอ ซึ่งกินทั้งลูกสมอ และดื่มน้ำที่รดองลูกสมอนั้นด้วย มีการกล่าวถึงการดื่มน้ำปัสสาวะของโค (วัว) ทั้งที่เป็นน้ำเก่า และที่เป็นน้ำใหม่ เพื่อรักษาอาการป่วยไข้ บำรุงกำลัง ชูสุขภาพร่างกายเป็นสำคัญ ปรากฏว่าในทุกวันนี้ที่ประเทศอินเดีย มีการบรรจุน้ำปัสสาวะของโคใส่ขวด ออกจำหน่ายในชุมชนหลายแห่ง เป็นขวดสวยงามเรียบร้อยมีฉลากติดไว้ด้วย บอกสรรพคุณและอายุของน้ำปัสสาวะที่บรรจุในนั้น ชื่อ गुमाตา (Gumata)

พระสงฆ์ในปัจจุบันมีหลายรูปที่ใช้ น้ำปัสสาวะเป็นยาบำบัดโรค ดังขอยกตัวอย่างต่อไปนี้

พระอาจารย์สิงห์ทน นราสโร เล่าให้ญาติโยมฟัง เมื่อครั้งที่ฉันไปกราบท่านที่วัดวรเชษฐ (ป่าแก้ว) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (พ.ศ. 2552) ท่านเล่าว่า “ท่านเป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่ เมื่อหลายสิบปีมาแล้ว ตั้งแต่ยังเป็นฆราวาส ท่านไม่ได้รักษาตามแพทย์แผนปัจจุบัน จากนั้นก็ออกบวชรักษาศีล ปฏิบัติสมาธิ ท่านอาศัยน้ำปัสสาวะนี้แหละเป็นยาปฏิบัติสมาธิ รับพลังรักษัธรรมจากการสวดมนต์ ด้วยเสียงที่มีความถี่สูง มะเร็งท่านก็หายขาดไม่หวนกลับมาอีกเลย ฉันได้รับอานิสงส์จากการรับพลังรักษัธรรมจากพระอาจารย์สิงห์ทนด้วยในคราวนั้น

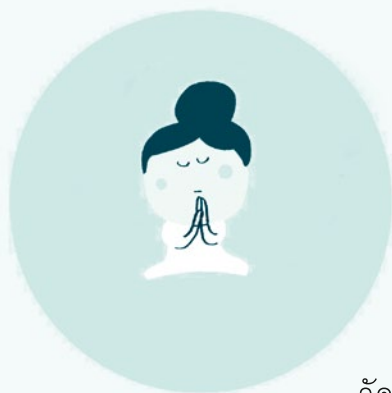
พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก เล่าว่าที่วัดหนองป่าพงก็มีการรดองลูกสมอกับน้ำปัสสาวะ ท่านกล่าวว่า “ที่วัดหนองป่าพงจะใช้น้ำมูตร (ปัสสาวะ) ของหลวงพ่อบุญมาคนเดียว เก็บไว้ในโถใหญ่เลย ต้องใช้เวลาานกว่าจะได้ น้ำมูตรของหลวงพ่อบุญมาครึ่งโถ น้ำมูตรจึงเน่า

เพราะทิ้งไว้หลายวัน จากนั้นก็เอาลูกสมอเป็นกระสอบมาล้าง แล้วเทใส่ตองลงในโอ่ง ปิดฝาทิ้งไว้สองเดือน ลูกสมอก็จะละ ต้องทิ้งต่อไปอีกสี่ห้าเดือน ลูกสมอก็จะแข็งขึ้น นำมากินได้ พระ เณร แม่ชีฉันกันทุกคน แม่ชีจะเป็นคนเตรียมลูกสมอ เอามาล้าง เคล้าน้ำอ้อย คลุกกับตะไคร้ พริก กระเทียม เกลือ จัดถวาย ฉันแล้วก็อร่อยดี เป็นยารักษาทางเดินอาหาร โรคกระเพาะอาหารได้ดี รักษาโรคอะไรก็ได้”

เมื่อปี พ.ศ.2523 พระอาจารย์มิตฺตฺฐโอะได้มาปฏิบัติกรรมฐาน “สติปัฏฐาน 4” ที่วัดสังฆทาน ตั้งอยู่จังหวัดนนทบุรี มีหลวงพ่อสอง (หลวงพ่อสอง กตปุญโญ) เป็นเจ้าอาวาส ตอนนั้นท่านปฏิบัติเนสาขิก ปิดวาจาอยู่แต่ภายในห้องกรรมฐานนาน 2 ปี พระอาจารย์มิตฺตฺฐโอะ ขอบวดีโหลแก้วมา เพื่อใส่น้ำปัสสาวะของท่านเอง ขอลูกสมอมา 2 กิโลกรัม ท่านสะสมน้ำปัสสาวะได้กว่าครึ่งโหล ก็เอาลูกสมอมาทุบ เอาเม็ดออก ใส่ลงในขวดโหล หั่นตะไคร้ใส่ลงไป ตามด้วยพริกขี้หนู ขิง ข่า กระเทียม เมื่อดองได้ที่ก็เอาลูกสมอมาปรุงด้วยน้ำตาลนิดหน่อย อร่อยดี มีพระ แม่ชี มาขอแบ่งไปฉันด้วย ก็บอกว่าอร่อยดี ส่วนตัวอาจารย์ฉันหมดทั้งน้ำ ทั้งสมอ และเครื่องบ่มอื่นๆ

หลวงปู่โง่น ไสโรโย ท่านใช้น้ำปัสสาวะบำรุงร่างกายให้แข็งแรง ท่านกล่าวว่า “อาตมาดื่มแต่น้ำปัสสาวะของตนเองเป็นประจำเข้าเย็นอาตมาสบายมาก เพราะไม่เคยมีโรคภัยไข้เจ็บกับเขาเลย”

พระอาจารย์คุณวิ เมธงกูโร เจ้าอาวาสวัดสวนไผ่ จังหวัดชุมพร เล่าว่า พระผู้ใหญ่ท่านหนึ่งมาจำวัดที่วัดสวนไผ่ ท่านฉันน้ำปัสสาวะเป็นประจำแบบเคร่งมาก เพื่อรักษาโรคภูมิแพ้ ปรากฏว่าโรคหายดี ผิวท่านผ่องใส สุขภาพแข็งแรง ไม่อ้วนไม่ผอม ผอมดกดำขึ้น ขาวบ้านในชุมชนรอบวัดสวนไผ่ ก็ใช้น้ำปัสสาวะบำบัดโรค

แก้เมื่อย แก้ปวดตามเนื้อตามตัว ปวดเส้น เพราะชาวบ้านเหล่านั้น ล้วนมีอาชีพเป็นเกษตรกร ท่านเล่าอีกว่า มีแม่คนหนึ่งเอาน้ำปัสสาวะ ให้ลูกดื่ม เพื่อแก้อาการผอมบาง ซึ่งก็ได้ผล มีชาวบ้านคนหนึ่งเป็นโรค ความดันโลหิตสูง แต่เดิมก็กินยาควบคุมความดันมาตลอด บัดนี้ดื่ม น้ำปัสสาวะ ความดันลดลงดกินยาแต่นั้นมา เวลาว่างๆ ดื่มน้ำปัสสาวะ ทำให้หายง่วง สดชื่นขึ้นมาทันที

ในแผนการทะเลแห่งพุทธรภูมิเอง เมื่อย้อนไป 5,000 ปี ในคัมภีร์ พระเวทของพราหมณ์ ถือว่าน้ำปัสสาวะเป็นของศักดิ์สิทธิ์ ใช้ดื่มเป็น น้ำอมฤต ทุกวันนี้ นักบวชฮินดูสายโยคะทำ “อมาโรลิ” คือการอด อาหาร (Fasting) เพื่อชำระจิต ชำระร่างกาย ชำระโรค บำบัดอาการ เจ็บไข้ได้ป่วย โดยการดื่มแต่น้ำปัสสาวะแทนอาหาร นี่เป็นอาหารบำรุง ร่างกาย บำบัดโรคแบบโยคี แขนงตันตระโยคะ เพื่อสุขภาพดี อายุ ยืนยาว เป็นศาสตร์ในวิชาคุณทาลินีกรียา

โยคีสวามี สัตยานันทะ สรฺสวดี แห่งรัฐพิหาร ประเทศอินเดีย ท่านสอนศาสตร์อมาโรลิ ด้วยน้ำปัสสาวะกับการล้างพิษออกจากร่างกาย และยกระดับดวงจิตขึ้นสูง ท่านเป็นเจ้าของสถาบันสัตยานันทะอาศรม และได้เขียนบทความเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของน้ำปัสสาวะกับการ รักษา เผยแพร่ออกไปทั่วอินเดียและโลกตะวันตกในนิตยสาร “Auto Urine Therapy”

นายโมราจิ เดชาย อดีตนายกรัฐมนตรีอินเดีย กับนายนาราช นเรนทร์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านทั้งสองดื่มน้ำ ปัสสาวะบำรุงสุขภาพมานาน ดื่มเป็นประจำ นายโมราจิ เดชาย ได้ แนะนำประชาชนให้ดื่มตาม ในปีพ.ศ.2520 ขณะนั้นท่านอายุได้ 81 ปี ได้ประกาศตนในที่สาธารณะว่า ท่านดื่มน้ำปัสสาวะทุกวัน แทบทุกเวลา บรรดาญาติพี่น้องของท่านก็ปฏิบัติตามท่าน ท่านให้การสนับสนุน ขบวนการรณรงค์ดื่มน้ำปัสสาวะรักษาโรค เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงอย่าง แข็งขัน

นายโมราจิ เดชาย มีสุขภาพดีมาจนตลอดอายุขัย เมื่อท่านเข้า

วัย 90 ปี ท่านไม่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคภัยใดๆ แม้แต่หวัด กำลังกายของท่านดี สมองของท่านยังปกติ ไม่เคยหลงลืม ท่านถึงแก่อนิจกรรมเมื่ออายุได้ 99 ปี ในปี พ.ศ.2538 ด้วยวัยขราที่ร่วงโรยและร่วงหล่นไปตามอายุขัย วงการปัสสาวะบำบัด (Urine Therapy) ยกย่องให้ท่านเป็น “บิดาปัสสาวะบำบัดแห่งยุคโลกาภิวัตน์”

นายแพทย์ธรรมาภิกรี เป็นชาวอินเดีย อยู่ในรัฐมหาราษฏระ ประเทศอินเดีย ได้ทดลองใช้น้ำปัสสาวะบำบัดผู้ป่วยที่อยูในการดูแลจำนวน 200 คน ถัดมาเฝ้าติดตามผล ปรากฏว่า ผลสรุปที่ชัดเจนออกมาดังนี้ น้ำปัสสาวะช่วยสร้างเม็ดเลือดแดงเพิ่มมากขึ้น มีปริมาณฮีโมโกลบินในเลือดสูงขึ้น ส่งเสริมอัตราการเผาผลาญในร่างกายสูงขึ้น ช่วยทำให้อาการเจ็บป่วยของคนไข้แต่ละคน ซึ่งมีหลายโรคด้วยกัน บรรเทาอาการลงอย่างเห็นได้ชัด

ส่วนโรคที่เห็นผลการรักษาด้วยน้ำปัสสาวะได้ดี ผลชัดเจน คือ โรคหอบหืด ภูมิแพ้ ท้องผูกเรื้อรัง เฉพาะโรคหลังมักเป็นในผู้สูงอายุ แม้แต่โรคเอดส์ จนกระทั่งทางประเทศอินเดียประกาศว่า ได้ลองใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรคเอดส์ทั้งในประเทศอินเดียและแอฟริกา ได้ผลดีในทั้งสองพื้นที่

นายแพทย์ประนูป ะเตล อยู่เมืองบอมเบย์ เป็นแพทย์ที่ค้นคว้าเรื่องอนุภาน้ำปัสสาวะในการรักษาบำบัด ค้นพบว่าน้ำปัสสาวะรักษาโรคทุกโรคได้จริงๆ จึงแนะนำคนไข้ทั้งหลาย ให้ใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรค นอกจากนี้ นายแพทย์ประนูปไม่มีโครงการณรงค์ให้ทุกคนดื่มน้ำปัสสาวะเพื่อสุขภาพอันดีด้วย

นายแพทย์ราวจิบบัล ให้เหตุผลว่า ร่างกายของคนเราประกอบด้วยธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ และอากาศ ซึ่งธาตุเหล่านี้จะอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกัน ถ้าหากธาตุใดบกพร่อง ร่างกายก็ขาดสมดุล ร่างกายก็จะเจ็บป่วย ดังนั้น น้ำปัสสาวะจึงเป็นตัวรักษาสมดุลธรรมชาติของธาตุต่างๆ เอาไว้ จึงทำให้ผู้ดื่มมีสภาวะที่ทุเลาจากโรค สุขภาพองค์รวม

ดีขึ้น เขาเป็นคนหนึ่งที่รณรงค์ให้คนในประเทศอินเดียดื่มน้ำปัสสาวะ เพื่อสุขภาพของครอบครัว เพื่อป้องกันโรคที่ร้ายแรง

ประเทศจีน เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ประชาชนใช้น้ำปัสสาวะเป็น ยา พบในตำราแพทย์จีน เขียนขึ้นช่วงปี พ.ศ.588-754 กล่าวถึงการนำ น้ำปัสสาวะมาเป็นตัวละลายสมุนไพรต่างๆ ช่วยทำให้สมุนไพรเหล่านั้น ออกฤทธิ์ได้ดี มีสรรพคุณดียิ่งขึ้น แม้ปัจจุบันนี้ ชาวจีนยังนิยมนำน้ำ ปัสสาวะเด็กชาย มาเป็นยากระสายและเป็นตัวละลายยา

สตรีคลอดบุตรใหม่ๆ ต้องดื่มน้ำปัสสาวะของเด็กผู้ชาย เพื่อ ละลายลิ่มเลือด ช่วยขับเลือดออกจากอู่ (มดลูก) และช่วยให้มดลูก หดตัวเข้าอู่เร็วขึ้น เด็กทารกเกิดใหม่เมื่อลื่นเป็นผ้าน่านมขาว เขาจะ เอาผ้าอ้อมชุบน้ำปัสสาวะของเด็กอ่อนคนนั้น ใช้กวาดล้นขจัดผ้า ได้ผลดีมาก แม้แต่คนโบราณชาวไทยก็ทำเช่นนั้น

การแพทย์แผนจีนยังถือว่า น้ำปัสสาวะเด็กทารกเป็นยาบำรุง อย่างดีเยี่ยม สำหรับคนผอมแห้งแรงน้อย เด็กที่เป็นตานขโมยพุพอง รักษากันปอด

การแพทย์แผนญี่ปุ่นในยุคอิเม็ง ปี พ.ศ.1782-1832 ถือการดื่มน้ำปัสสาวะรักษาโรคโดยตรง

นายแพทย์เรียวอิจิ นากาโอะ เป็นเจ้าของโรงพยาบาลนากาโอะ สำเร็จแพทยศาสตร์เมื่อปี พ.ศ.2476 เป็นผู้มีความประสพการณ์ในการใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรค ให้ทั้งทหารไทยและญี่ปุ่นในแผ่นดินไทย เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อมาท่านได้แนะนำบรรดาคนป่วยชาวญี่ปุ่นทั้งหลาย ที่รักษาแบบการแพทย์แผนปัจจุบันแล้วไม่หาย กลายเป็นป่วยเรื้อรังอย่างสิ้นหวัง ให้หันมาใช้ น้ำปัสสาวะในการรักษา ซึ่งปรากฏผลดี ทั้งทุเลาลงอย่างมาก และหายในที่สุด จากประสบการณ์เหล่านี้ ทำให้ท่านเขียนหนังสือเรื่อง “ดื่มน้ำปัสสาวะรักษาโรค”

ในปี พ.ศ.2535 นายแพทย์เรียวอิจิ นากาโอะ ขณะนั้นอายุ 80 ปี เดินทางมาประเทศไทย เพื่อมาพูดเรื่องอานุภาพน้ำปัสสาวะกับการเยียวยารักษา ยืนยันต่อคณะแพทย์และผู้สนใจฟังว่า น้ำปัสสาวะเป็นยาวิเศษ สามารถรักษาโรคได้แทบทุกชนิด รวมทั้งโรคร้ายแรง เช่น โรคมะเร็ง และโรคเอดส์ด้วย แต่น่าเสียดายที่วงการแพทย์ไทยปฏิเสธเรื่องนี้ จึงทำให้การพูดครั้งนั้นหายไป เหมือนคลื่นกระทบฝั่ง ทุกวันนี้ท่านยังคงเดินทางมาช่วยเหลือผู้คนอย่างแข็งขัน แข็งแรง และอารมณ์ดี บัดนี้ประชาชนญี่ปุ่นหันมาใช้น้ำปัสสาวะรักษาโรคมากมาย

กว่าสองล้านคน เป็นรายงานจากสมาคมมิราเคิล คัพ (Miracle Cup) จากประเทศญี่ปุ่น

ประชาชนโลกตะวันตก ทั้งอังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เยอรมนี ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ ประเทศในยุโรปต่างๆ หันเข้าหาการแพทย์ทางเลือกในการรักษาโรคแบบอื่นๆที่ไม่ใช่แพทย์แผนปัจจุบัน ดังนี้ เช่น

โฮเมโอพาที (Homeopathy)

แพทย์แผนโบราณ (Traditional Medicine)

การฝังเข็ม (Acupuncture)

การกดจุด (Acupressure)

การกดจุดสะท้อนประสาท (Reflexology)

การใช้สมุนไพร (Herbarium)

การออกกำลังกายแบบไทเก๊ก (Tai Chi)

การออกกำลังกายแบบชิงกง (Qigong)

การรำมวยจีน (Kung Fu)

โยคะ (Yoga)

การล้างพิษ (Detox)

การใช้ปัสสาวะบำบัด (Urine Therapy)

แต่ที่มาแรงคือการใช้น้ำปัสสาวะบำบัด ประเทศที่ใช้น้ำปัสสาวะในการรักษาโรคที่เด่นชัดคือ ประเทศอินเดีย เยอรมนี บราซิล ญี่ปุ่น จีน ต่างรายงานว่าได้ผลดีในการรักษาโรคปวดข้อ ไมเกรน ภูมิแพ้ โรคเอสแอลอี (SLE) โรคปวดข้อรูมาตอยด์ แผลไฟไหม้ เบาหวาน มะเร็งลำไส้ใหญ่ ใช้ทารักษาโรคเชื้อราตามผิวหนัง ในที่ลับสวนช่องคลอด รักษาโรคมะเร็งปากมดลูก แก้อาการตกขาว รักษาโรคปวดหลัง ปวดเมื่อยทั้งหลายที่ไม่ทราบสาเหตุ ผื่นคัน สะเก็ดเงิน มะเร็งลำไส้ใหญ่อีกเสบเรื้อรัง

ปรีนุส นักปราชญ์ชาวโรมัน ค้นพบอนุภาพแห่งน้ำปัสสาวะ ในปี พ.ศ.600 ได้แต่งตำราว่าด้วยน้ำปัสสาวะเป็นยารักษาพิษต่างๆ แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อการนำไปฟอกหนัง ใช้เป็นส่วนผสมในการย้อมสีผ้า

ดร.อัลเบิร์ต เซนต์ ทือออร์กี นักวิทยาศาสตร์ผู้ได้รับรางวัลโนเบล พบสาร Methyl Gloscol ในน้ำปัสสาวะ นำสารนี้ไปรักษาผู้ป่วยโรค มะเร็งทุกชนิด ได้ผลดีในทุกราย

จอห์น ดับบลิว อาร์มสตรอง ชาวอังกฤษ ล้มป่วยด้วยโรควัณโรค เขาใช้น้ำปัสสาวะรักษาตนเองจนหายจากโรค เขารู้เรื่องนี้จากคัมภีร์ไบเบิล เมื่อสมัยเด็กเขาถูกฝังต่อยบวม แม่เอน้ำปัสสาวะมาทาบริเวณที่ถูกต่อยจนหาย ปู่ของเขาใช้น้ำปัสสาวะรักษาสัตว์ จากประสบการณ์

ด้วยตนเอง จากคนรอบข้าง เกี่ยวกับ การใช้น้ำปัสสาวะเป็นยารักษาโรค เขาจึงเขียนหนังสือออกมาชื่อ *"The Water of life : A Treatise on Urine Therapy"*

ซึ่งกล่าวถึงการใช้น้ำปัสสาวะรักษาไข้ มาลาเรีย เป็นไข้ตัวร้อนสูง แผลต่างๆ แผลจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก วัณโรค โรคเกี่ยวกับลิ้นหัวใจ โรคไมรท์ (เกี่ยวกับกระเพาะปัสสาวะ) โรคเกี่ยวกับหลอดลม วิธีการรักษาให้ได้ผลเร็วก็คือ

